
LES PORTES SECRETES

Sirventès, de Magí Sunyer

Cossetània-La Gent del Llamp, 2009

L'escriptor seu a la seva taula de treball a punt de començar un poema, una novel·la, un assaig. Matèries pròpies d'un escriptor, direm. Però aviat veurem que aquest escriptor surt al carrer i visita el taller de l'artista plàstic: pintor, escultor, ceramista, gravador, i s'interessa pel treball que fa. I que aquest artista demana a l'escriptor unes paraules per a un catàleg, per a un llibre, per a una commemoració. ¿Per què? ¿L'artista plàstic necessita la paraula? Com si fos un acord tàcit, els artistes saben que l'escriptor els podrà interpretar, i que tindran una extensió de la seva feina en la paraula escrita. Perquè la paraula ressona en l'univers.

Vet aquí que l'escriptor, en acceptar el repte, obre el seu propi món al cosmos sencer. Li demanen l'escrit amb un somriure còmplice, però ell sap que haurà d'ensinistrar la seva imaginació, s'haurà de fer matèria també plàstica, i haurà de captar, jutjar i definir tota obra d'art, percepció aquesta que sempre comporta un risc. O sigui que, com a escriptor, li cal dominar altres galàxies que li demanen la veu per afirmar l'obra d'art. ¿Li cal, aquesta interpretació que fa el poeta, a la idea de l'artista plàstic? Sí, entesa com a culminació, essència, destil·lació, consagració. La paraula sempre com a colofó o remat i, potser, com a definició.

SIRVENTÈS (Cossetània-La Gent del Llamp.2009), la bella obra poètica de Magí Sunyer, escriptor exigent que ja ha explorat amb èxit el món de l'art, és un poderós exemple de la potestat de concreció de l'art en la paraula. Cada poema contingut al llibre obeeix a una expressió artística distinta, com la que va d'Antoni Torrell a Antoni Mas entre els diversos artistes visitats. Ha triat el mode sirventès com a referència a la idea trobadoresca, amb una intenció àgil i ben marcada; al 'Context', Magí Sunyer ja ens adverteix: "(...) El llibre no és un libel ni s'ocupa directament de religió ni de política, però sí de la tensió que la moral i l'art sempre mantenen amb les ideologies (...)". En l'esment d'aquesta tensió observada, veiem que l'escriptor ja entra en la profunditat del seu esquema, que el porta a vagar lliurement per un cel vaporós de Tiépolo i que descendeix també a l'infern dantesco, acariciant materials distints

i absorbint-los amb la seva mirada. És així com l'escriptor domina sobre totes les arts hagudes. Aquest és el repte acceptat, estudiat i esplèndidament resolt per Magí Sunyer.

SIRVENTÈS ve a ser un llibre-guia en el camí complicat de l'art. L'art vist com una selva, per on es mouen Dante i el seu guia Virgili quan l'acompanya en el seu viatge meravellós; perquè en la jungla artística dels nostres dies, l'eclecticisme fa difícil una tria encertada. Magí Sunyer descriu amb verb àgil i fiblant tots els cercles expressius que es van mostrant als seus ulls, en fa l'extracte i ara ens els comunica en aquest llibre. Ell ha esdevingut l'amo de la paraula decisiva acceptada pels subjectes plàstics que l'han sol·licitat.

Sense dubtes, sempre amb el pas ferm, Magí Sunyer ens introdueix per les seves paraules als cercles diversos que ell ha interpretat com a contemplador i pensador. Ens obre la porta dels secrets d'altres artistes. Un joc fascinant que el poeta ha començat al voltant del món i que acaba de nou a la seva taula de feina, ja amb un llibre nou a les mans i enyorant els universos per on havia navegat acompanyat dels déus propicis.

OLGA XIRINACS

Publicat al diari *El Punt* el 8 de març de 2010

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/-/-/142452.html>